

Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și în magistratură

Sesiunea iulie-octombrie 2016

1. În virtutea rolului judecătorului în aflarea adevărului în procesul civil:

- a. sub sancțiunea nulității hotărârii, judecătorul are obligația să ordone din oficiu administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- b. judecătorul poate dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii;
- c. într-un litigiu având ca obiect executarea unui act juridic încheiat cu nesocotirea unei norme juridice care ocrotește un interes general, judecătorul se va pronunța prin dispozitivul hotărârii asupra nulității absolute a actului juridic, invocată din oficiu, chiar în lipsa formulării de către una dintre părți a unei cereri în acest sens.

2. Potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă din 2010 referitoare la aplicarea în timp a legii de procedură civilă:

- a. dispozițiile legii noi de procedură se aplică de la data intrării ei în vigoare și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche;
- b. condițiile de admisibilitate și puterea doveditoare a probelor preconstituite și a prezumțiilor legale sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor ori, după caz, a săvârșirii faptelor juridice care fac obiectul probațiunii;
- c. administrarea probelor se face potrivit legii în vigoare la data administrării lor.

3. Constituie mijloc procesual care se include în noțiunea de acțiune civilă:

- a. cererea prin care reclamantul înlocuiește o cerere în constatarea dreptului său de proprietate cu o cerere în revendicare;
- b. excepția autorității de lucru judecat, invocată de pârât, însă numai în măsura în care acesta face dovada existenței identității de obiect, părți și cauză dintre procese;
- c. apărarea pârâtului prin care acesta invocă nulitatea absolută a actului juridic a cărui executare este pretinsă de către reclamant prin cererea de chemare în judecată.

4. Dacă în cursul unui proces având ca obiect revendicare imobiliară, dreptul litigios constând în dreptul de proprietate privată asupra imobilului este transmis printr-un contract de vânzare încheiat de către pârât cu un terț:

- a. pârâtul este obligat să formuleze cerere de intervenție forțată de arătare a titularului dreptului pentru atragerea terțului în proces;
- b. instanța va repune în discuție excepțiile procesuale de ordine publică soluționate până la momentul la care terțul a intervenit sau a fost introdus în cauză;
- c. dacă pârâtul este scos din proces, judecata va continua între reclamant și terț, existând posibilitatea ca terțul să fie obligat prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța în cauză, în măsura în care pretențiile reclamantului se dovedesc a fi întemeiate.

Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și în magistratură

Sesiunea iulie-octombrie 2016

Explicații

1. **b** [art. 10, art. 22 alin. (2), (3), (6), art. 254 alin. (5), (6) C. pr. civ.]

a – răspuns greșit, față de dispozițiile art. 22 alin. (2) C. pr. civ. coroborate cu art. 254 alin. (5) C. pr. civ., care reglementează posibilitatea judecătorului de a dispune administrarea probelor (nu obligația) pe care le consideră necesare, legiuitorul indicând, totodată, prin art. 254 alin. (6) C. pr. civ., că părțile nu pot invoca în căile de atac omisiunea instanței de a ordona din oficiu probe pe care ele nu le-au propus și administrat în condițiile legii, dând astfel prevalență principiului esențial al procesului civil potrivit căruia părțile au obligația să-și probeze pretențiile și apărările, reglementat de art. 10 C. pr. civ.;

b – răspuns greșit, față de prevederile art. 22 alin. (3) C. pr. civ., care reglementează expres posibilitatea judecătorului de a dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii;

c – răspuns greșit, față de dispozițiile art. 22 alin. (6) C. pr. civ., care impun judecătorului să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel. Or, într-un litigiu având ca obiect executarea unui act juridic încheiat cu nesocotirea unei norme juridice care ocrotește un interes general, judecătorul va putea pune în discuție o cauză de nulitate absolută a actului juridic, pe care dacă o găsește întemeiată va trebui să respingă cererea de chemare în judecată, dar nu va putea constata nulitatea contractului/anularea contractului, în lipsa formulării de către una dintre părți a unei cereri în acest sens, o astfel de conduită încălcând principiul disponibilității părților, care prevalează într-o atare situație.

2. **b, c** (art. 24, art. 25, art. 26 C. pr. civ.)

a – răspuns greșit, față de prevederile art. 24-25 C. pr. civ., care instituie regula potrivit căreia dispozițiile legii noi de procedură nu se aplică proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, acestea rămânând supuse legii vechi sub care au început;

b, c – răspunsuri corecte. Potrivit art. 26 alin. (1) C. pr. civ., condițiile de admisibilitate și puterea doveditoare a probelor preconstituite și a prezumțiilor legale sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor ori, după caz, a săvârșirii faptelor juridice care fac obiectul probațiunii.

Același articol, la alin. (2), prevede că administrarea probelor se face potrivit legii în vigoare la data administrării lor.